

Safareig públic de la plaça de Missa (antic solar d'en Fages)

Capellades

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Pl. Jacint Verdaguer, 5
Emplaçament
Alçada: És la plaça principal de la localitat i el centre del nucli històric 321

Coordenades:

Latitud: 41.53099
Longitud: 1.68602
UTM Est (X): 390383
UTM Nord (Y): 4598538

Classificació

Número de fitxa 08044 - 225
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Obra civil
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVII
Any 1699
Estat de conservació Regular
Protecció Legal
Observacions protecció: BCIL, PGOU 1986
Accés Fàcil
Ús actual: Ornamental
Titularitat Pública
Titular: 0487009CF9908N
Fitxes associades:
[Solar d'en Fages](#)
Autoria de la fitxa Juan Garcia Targa
Data de registre de la fitxa: dv., 22/01/2016 - 01:00

Descripció

Safareig públic, amb bassa de forma rectangular i vora de rentar inclinada cap a l'interior, que es va incorporar dins l'antic edifici del "Cafè Catalunya". Aquest edifici s'enderrocà l'octubre de l'any 2006, conservant i protegint el safareig per tal d'incorporar-lo en el nou edifici de la Biblioteca Municipal i en el moment de redacció d'aquest treball seu de la Regidoria de Cultura .

Observacions:

1699. Consta en Reglament d'ús d'Aigües. Àrea d'expectativa arqueològica

Història

La primera referència a aquest element rellevant es troba al reglament d'ús d'aigües de 1699 ja es parlava del rentador o safareig de la plaça Major. Segons documentació d'aquella època, aquest espai era utilitzat pels paraires de Capellades per rentar la llana, base de la seva manufactura. Al costat del safareig es va construir una instal·lació manufacturera. A inicis del segle XIX constava com dedicada a l'activitat cotonera i paperera. Els seus propietaris eren els Fages. El 1805 el seu propietari era Josep Fages, fabricant de cotó.

Aquell mateix any havia comprat una casa localitzada en aquesta plaça (coneguda com "la torra") a Justí de Mora i de Gironella. Poc temps després les instal·lacions foren posades en arrendament.

A l'amillament de 1851, Josep Fages constava com a propietari d'una fàbrica de paper i filatura. Aquest edifici estava situat al carrer del Pilar número 2. La instal·lació cotonera no era excessivament gran, era una de les dues úniques dedicades a paper d'estrassa de Capellades. Tampoc era excessivament gran, donat que disposava d'una única tina.

Els Fages, que havien acumulat cert patrimoni immoble, van arrendar el seu molí. Un dels seus principals arrendataris fou Joan Muray Marqués, que el va fer funcionar durant bona part de les dècades de 1860 i 1870. En aquella època, Josep Fages i Mora va ser dipositari municipal. El molí del Fages deixa d'aparèixer a la contribució industrial a inicis de la dècada de 1880 generant un procés accelerat d'endeutament familiar.

En la seva part anterior, just davant del safareig, a la plaça Verdaguer hi havia la Font de Sant Magí que va ser enderrocada entre els anys 1918 i 1920.

En el lloc ocupat per la font, pel safareig i l'antic molí es va construir un nou edifici que va ocupar tota la finca, destinat a finalitats hostaleres, anomenat Cafè Catalunya i vinculat a la família Renau, antics cafeters de La Parra. Cap a la dècada de 1930 s'hi va instal·lar el Centre Republicà Català.

El safareig va estar en ús fins a finals del segle XX. L'agost de 1892 es va aprovar l'ampliació del safareig amb elements procedents del safareig clausurat situat a la plaça Sant Miquel. El ple de 8 d'agost de 1921 va declarar terreny sobrant l'ocupat per la font i el safareig de la plaça Verdaguer, tot havent-se de suprimir com a resultat dels canvis en el sistema de proveïment d'aigües. El 1922 es va plantejar la substitució d'aquest safareig per un de nou. Amb aquest objectiu es va comprar una casa al carrer Ramon Godó; fins i tot al juliol de 1923 es van iniciar els tràmits administratius per a l'inici de les obres, assignades a Isidre Fons. Al maig de 1925 es comentaven els problemes del safareig, situació que és atribuïda a la venda "per error" a Isidre Soteras; es comentava que s'havia arribat a un acord per comprar-li.

A inicis de la dècada de 1930 es van tapar les finestres amb vidrieres per a evitar el gran fred que sentien les persones que anaven a fer la bugada. El 1948 també es van realitzar diferents reformes per solucionar els problemes higiènics existents. El 1957 es van realitzar pactes amb el veí Antoni Girbau sobre l'entrada a casa seva (veïna del safareig).

L'edifici fou comprat per l'Ajuntament. El primer projecte fou destinar-lo a serveis administratius, però finalment serà la nova seu de la biblioteca municipal, tot conservant en els baixos l'espai dedicat a l'antic safareig. L'antic "Cafè Catalunya" es va començar a enderrocar l'octubre de 2006. Durant aquestes obres, interrompudes durant molts mesos, es van trobar a la part a tocar del carrer del Pilar unes tombes medievals.

Bibliografia

GUTIÉRREZ I POCH, Miquel. En premsa. "El segle XIX: declivi econòmic i tensions polítiques", Història de Capellades (títol provisional).

MUSET PONS, Assumpta. En premsa. "Capellades (època moderna) (segles XVI-XVIII): de la marginalitat al desenvolupament", Història de Capellades coordinada per M. Gutiérrez (títol provisional).

SPAL, Diputació de Barcelona. 2010. Inventari del Patrimoni Històric, Arquitectònic i Ambiental Capellades (4 Vols). Bosch i Planas, Andreu; Lacuesta Contreras, Raquel; Cuspinera i Font, Lluís; Vilamala i Aliguer, Imma; Gutiérrez i Poch, Miquel i Sabatès de Hita, Gemma

TÉRMENS I GRAELLS, Miquel. En premsa. "El segle XX: compromís, violència i redreçament econòmic", Història de Capellades coordinada per M. Gutiérrez (títol provisional).

ARXIU MUNICIPAL DE CAPELLADES

MUSEU MOLÍ PAPERER DE CAPELLADES

